

ger lægelig udtalelse om nødvendigheden af indlæggelse.

Til § 800 c.

Bestemmelsen, der vedrører tilvejebringelse af personlige oplysninger i henhold til begge de foregående paragraffer, bygger på straffelovskommissionens tidligere omtalte indstilling samt det forslag til retsplejelovens § 744, stk. 3, som indeholdes i betænkningen om de retspsykiatriske undersøgelser i straffesager (pag. 20 f. og pag. 117).

Efter de nævnte kommissionsforslag er der dog ingen begrænsninger i adgangen til at rette henvendelse til privatpersoner, når sigtede erkender sig skyldig. Det her foreliggende forslag ligestiller derimod tilståelsessager og sager, i hvilke tiltalte nægter sig skyldig; i begge grupper af sager er henvendelse til privatpersoner betinget af sigtedes samtykke eller retskendelse. Reglens formål er en beskyttelse mod forstyrrelse af sigtedes forhold til familie, arbejdsgivere m. v.; at sigtede ved en tilståelse har bragt skyldspørgsmålet på det rene, synes ikke at kunne begrunde, at denne beskyttelse bortfalder.

Til nr. 7.

Anvendelsen af den fremgangsmåde vedrørende bødeforelæg, som direkte omtales i retsplejelovens § 931, stk. 1 (forkyndelse af anklageskrift med bødeforelægspåtegning), har i praksis vist sig at være omstændelig, bekostelig og upraktisk i mange af de bagatelsager, der her er tale om.

Adskillige politikredse har derfor i en årrække med justitsministeriets billigelse anvendt en forenklet fremgangsmåde ved behandlingen af bødeforelægssager.

På grundlag af de herved indvundne erfaringer foreslås det nu, at der ved en ændring af bestemmelsen i § 931 tilvejebringes udtrykkelig hjemmel for, at disse sager i almindelighed kan ekspederes ved fremsendelse til sigtede af en skrivelse, der angiver forseelsens beskaffenhed og de overtrådte bestemmelser, og hvori det tilkendegives ham, at sagen, såfremt han erkender sig skyldig, kan afgøres ved, at han inden for en angivet frist betaler en angivet bøde; bødebetalingen tænkes i almindelighed foretaget ved anvendelse af et girokort, der vedlægges bødeforelægget.

Det har vist sig, at en sådan ordning frembyder betydelige fordele. Den betyder en ikke uvæsentlig arbejdsmæssig og økonomisk besparelse; antallet af forkyndelser og bødeopkrævninger begrænses, tjenestekørslerne kan indskrænkes og brevveksling

mellem politikredse angående forkyndelser og opkrævning bliver i vidt omfang overflødig. Også med hensyn til den regnskabsmæssige kontrol indebærer anvendelsen af girokort fordele. Hertil kommer, at sagerne kan afsluttes hurtigere, og at fremgangsmåden oftest er mere hensynfuld over for de sigtede end forkyndelse af et anklageskrift efter de almindelige regler.

Der foreligger ikke for justitsministeriet oplysninger, der giver grund til at antage, at ordningen ud fra retsplejemæssige synspunkter skulle være betænkelig.

Forslaget er ikke til hinder for anvendelse af den i den nuværende affattelse af § 931, stk. 1, omtalte fremgangsmåde, såfremt denne i enkelte tilfælde måtte findes mest hensigtsmæssig.

Gennem bestemmelsen i *stk. 2* foreslås det præciseret, at et bødeforelæg skal indeholde en tydelig angivelse af lovovertredelsens faktiske beskaffenhed og af de bestemmelser, der er overtrådt, jfr. herved justitsministeriets cirkulære nr. 146 af 23. juli 1952.

Stk. 3 svarer til den nugældende bestemmelse i § 931, stk. 2, men har fået en lidt anden affattelse. Ved en henvisning til retsplejelovens § 721, sidste stk., er det således søgt klargjort, at den overordnede anklagemyndighed kan omgøre politimesterens afgørelse om sagens afgørelse ved bødeforelæg.

De nuværende bestemmelser i § 931, *stk. 3 og 4*, foreslås ophævet som overflødige.

Til nr. 8.

Når en tiltalt iværksætter en anke, som ikke vedrører bevisbedømmelsen, skal statsadvokaten snarest muligt efter ankemeddelelsens modtagelse lade forkynde en tilkendegivelse for tiltalte, hvorved denne underrettes om, at sagen vil blive ankebehandlet, „så snart dertil er lejlighed“, jfr. retsplejelovens § 948, stk. 2 (anke til Højesteret) og § 963, stk. 3, jfr. § 948, stk. 2 (anke til landsret). Lykkes det ikke at forkynde den nævnte tilkendegivelse på sædvanlig måde, kan sagen kun fremmes, såfremt statsadvokaten lader tilkendegivelsen forkynde i Statstidende efter reglerne i retsplejelovens § 160. Da anvendelsen af denne forkyndelsesmåde dels må antages at være uden nævneværdig værdi, dels forsinker ankesagens behandling, foreslås der nu en ændring af § 948, stk. 2 (hvortil § 963, stk. 3, som nævnt henviser), der vil gøre det muligt at fremme de omhandlede ankesager, når blot tilkendegivelsen er søgt forkyndt i overensstemmelse med de almindelige forkyndelsesregler.